Shenakht Journal of Psychology and Psychiatry
Vol. 3/ No. 2/ Summer 2016
Page: 11-20

Predicting love style with respect to attachment style in married student of Roudehen University

Fateme Mostafaee[1*], Mehrangiz peyvastegar[2]
1- M.A in clinical Psychology, Faculty of Education and Psychology, Islamic Azad University of Rudehen, Damavand, Iran
2-Associate Professor in group of Psychology, Alzahra University, Tehran, Iran

Abstract

Introduction: the purpose of present study was to Predict love style by attachment style in married students of Roudehen University.

Methods: The type of this research was correlation method. Data were collected from150 students of Rudehen, Damavand Islamic Azad University. The subjects were selected by using available sampling. The instruments for gathering data were adult attachment scale (RAAS, Colins& Read, and 1990), identity style scale (ISI, Berzonsky, 1989) and love style scale (LAS, Hendrick, 1986). The data were analyzed by statistical methods of Pearson correlation coefficient and multiple regressions**.**

Results: the results indicated positive significant relation (p<0/01) between attachment style and love style subscale (Eros, storge, mania, agape love). Multiple Regressions showed that among subscales of love style, with the presence of attachment style we can predict changes on love styles.

Conclusion: These findings have important implications for clinical psychologies and counselors.According to these findings**,** each dimension of love style was predicted by different attachment style.

Key Word: love attitude, attachment style, married students

[Downloaded from shenakht.muk.ac.ir on 2024-04-27]

[DOR: 20.1001.1.25886657.1395.3.2.4.5]

مجله روانشناسی و روان پزشکی شناخت
سال سوم، شماره ۲، تابستان ۱۳۹۵
صفحات: ۲۰-۱۱

پیش بینی سبک عشق ورزی بر اساس سبک دلبستگی دانشجویان متأهل دانشگاه آزاد اسلامی رودهن

فاطمه مصطفائی[1*]، مهرانگیز پیوسته گر[2]

۱- کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی رودهن،دماوند، ایران (نویسنده مسئول)

۲- دانشیار گروه روانشناسی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی،دانشگاه الزهرا(س) ، تهران، ایران

چکیده

مقدمه: هدف پژوهش حاضر بررسی پیش‌بینی سبک عشق ورزی بر اساس سبک دلبستگی دانشجویان متأهل دانشگاه آزاد اسلامی رودهن می‌باشد.

روش: پژوهش حاضر یک پژوهش توصیفی همبستگی از نوع پیش بینی بود. جامعه آماری کلیه دانشجویان متأهل دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن می‌باشد. از بین دانشجویان متأهل ۱۵۰ نفر با روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند. ابزار پژوهش شامل مقیاس دلبستگی و مقیاس نگرش به عشق می‌باشد.

یافته‌ها: نتایج نشان داد بین متغیر سبکهای دلبستگی وسبک اروس، استورگ، سبک مانیا وسبک آگاپه رابطه مثبت معنی‌دار وجود دارد. به عبارت دیگر، سبک عشق ورزی بر اساس سبک دلبستگی دانشجویان متأهل قابل پیش‌بینی بود.

بحث و نتیجه‌گیری: این نتایج برای روانشناسان بالینی و مشاوران استنباط‌های مهمی همراه دارد. بر اساس این نتایج با شناخت سبک‌های دلبستگی دانشجویان می‌توان میزان صمیمیت زناشوئی آنها را پیش‌بینی نمود.

کلید واژه‌ها: سبک‌های عشق‌ورزی، سبک دلبستگی، دانشجویان، متاهل

[دریافت مقاله: پذیرش مقاله:]

[Downloaded from shenakht.muk.ac.ir on 2024-04-27]

[DOR: 20.1001.1.25886657.1395.3.2.4.5]

مقدمه

یکی ازمهمترین روابطی که انسانها در طول زندگی خود ایجاد می‌کنند و انتظار دارند که نیاز روحی آنها را، نیاز به دوست داشتن و دوست داشته شدن را تأمین کند، عشق است. عشق بیشتر از هر موضوع دیگری در ادبیات جهان، در طول تاریخ مطرح شده است. این موضوع در نهاد آدمی است که دوست بدارد و دوست داشته شود (صادقی و همکاران، ۱۳۹۲). عشق برای ایجاد روابط زناشویی سالم، موثر، و برای رسیدن به سلامت روانی زوجین، خانواده‌ها و جامعه یک ضرورت اساسی به شمار می‌رود. نظریه‌پرداز معروف عشق، استرنبرگ عشق را مرکب از سه جزء صمیمیت، شور و شهوت و تعهد می‌داند (نوریسا[1] و همکاران، ۲۰۱۲). به عقیده وی ترکیبات مختلف اینسه جزء انواع مختلف عشق را به وجود می‌آورد. طبق نظریه استرنبرگ آن دسته از زوج‌هایی که مثلث‌های همسانی دارند میزان رضایت زناشویی آنها بیشتر است. سبک‌های عشق‌ورزی اشاره به این امر دارد که چگونه افراد عشق را تعریف می‌کنند یا عشق‌ورزی می‌کنند (هندریک و هندریک، ۲۰۰۶؛ به نقل از دیول[2] و همکاران، ۲۰۱۲). افراد برای عشق ورزیدن نسبت به همسر خود از یک سبک و روش خاصی استفاده می‌کنند و این سبک متأثر از ارتباط متقابل و مداوم بین زن و شوهر و تعبیری است که از محیط زندگی خود دارند. ثبات رابطه عشقی از عوامل درون فردی و بین فردی متعدی نشات می‌گیرد (چری[3] و همکاران، ۲۰۱۳). در این میان یکی از عوامل درون فردی موثر بر بی‌ثباتی عشق دلبستگی است. دلبستگی پیوند هیجانی پایدار بین دو فرد است، به طوری که یکی از طرفین می‌کوشد مجاورت به موضوع دلبستگی را حفظ کرده و به گونه‌ای عمل کند تا مطمئن شود که ارتباط ادامه دارد (کروول[4] و همکاران، ۱۹۹۹). رفتار دلبستگی از نقطه شروع در افراد وجود دارد و به تدریج متنوع می‌گردد و به چهره‌های معینی گسترش می‌یابد و در تمام زندگی پابرجا می‌ماند و تحت اشکال مختلف متجلی می‌گردد (چری و همکاران، ۲۰۱۳). در چارچوب نظریه دلبستگی، اصطلاح دلبستگی برای نشان دادن فرآیندهای عاطفی، شناختی و رفتاری استفاده می‌شود که در رشد و نگهداری[5] صمیمیت اجتماعی دخیل می‌باشد. در حالی که افراد از کودکی تا پیری معمولاً با هدف برقراری صمیمیت برای بقا تلاش می‌کنند، اما هر فرد سبک دلبستگی متمایزی دارد که نشان‌دهنده تفاوت‌های فردیِ تحت تاثیر ادراک از باورهای خود و دیگران می‌باشد (بالبی، ۱۹۶۹؛ به نقل از پیکاردی[6] و همکاران، ۲۰۱۳). نظریه دلبستگی و روابط شخصی که با تاثیر تجارب اولیه بر رشد و ارتباط آن به کار کرد بعدی شخصیت مربوط است. طبق نظریه اینورث[7] و همکاران (۱۹۸۷) افراد دارای سبک دلبستگی ایمن در برقراری روابط صمیمی راحت هستند، به دریافت حمایت از سوی دیگران تمایل نشان می‌دهند، تصویری مثبت از خود دارند و از دیگران توقعات و انتظارات مثبت دارند. افراد دارای سبک دلبستگی اجتنابی خود را از لحاظ هیجانی سرد و دارای سوء ظن تلقی می‌شوند. آنها اعتماد و اتکا به دیگران را برای خود مشکل می‌یابند و هنگامی که دیگران خیلی با آنها صمیمی شوند احساس نگرانی می‌کنند. افراد دارای سبک دلبستگی دوسوگرا خود را به عنوان افرادی که به درستی از جانب دیگران درک نشده و دارای کمبود اعتماد به نفس هستند، در نظر می‌گیرند و از این امرکه

1- Norrisa
2- DeWall
3- Cherry

4- Crowell
5- maintenance
6- Picardi
7-Ainworth

[Downloaded from shenakht.muk.ac.ir on 2024-04-27]

[DOR: 20.1001.1.25886657.1395.3.2.4.5]

دیگران آنها را ترک کرده یا به طور واقعی دوست نداشته باشند، احساس نگرانی می‌کنند (مارکوس[1]، ۲۰۰۳. به نقل از نظری ، ۱۳۸۹). مرور پیشینه پژوهشی نشان می‌دهد شناخت نقش سبک‌های دلبستگی زوج ها و همچنین شناخت نتایج تعاملات سبک‌های دلبستگی بر عشق‌ورزی، می‌تواند در پیشگیری از بی‌ثباتی عشق و انجام مداخلات بالینی به منظور پیشگیری از جدایی ضرورت انجام پژوهش در این زمینه را موجه سازد (فنی و نولر[2]، ۱۹۹۰). باور و نگرش افراد پیش از ازدواج نسبت به مفاهیم انتزاعی و احساسی مانند عشق-ورزی و سبک‌های دلبستگی آنان تا چه اندازه می‌تواند در شکل‌گیری ارزش‌ها و انتخاب‌هایشان در گستره زندگی تاثیرگذار باشد، و از آنجا که انتخاب معیار یا همان ارزش‌ها و ملاک‌های کلی فرد در مورد سبک عشق‌ورزی و ازدواج به عنوان یکی از انتخاب‌های مهم افراد در عرصه زندگی است، لزوم پژوهش در این زمینه بیش از پیش احساس می‌شود. از طرف دیگر بر اساس نظریه شیور، هازن و برشید (دیول و همکاران، ۲۰۱۱)، سبک عشق‌ورزی به سبک دلبستگی فرد به مراقب بستگی دارد، و نیز با توجه به اینکه تعاملات ابتدایی در زمینه دلبستگی به شیوه‌های گوناگونی به توانایی در زمان بزرگسالی جهت ایجاد روابط موفقیت‌آمیز مرتبط می‌شود، پژوهش حاضر در صدد پاسخگویی به این سوال است که آیا سبک عشق ورزی بر اساس سبک دلبستگی دانشجویان متأهل قابل پیش-بینی است؟

روش پژوهش

این پژوهش یک پژوهش توصیفی همبستگی از نوع پیش‌بینی است. جامعه آماری کلیه دانشجویان متأهل دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن می‌باشد. در این پژوهش از بین دانشجویان متأهل ۱۵۰ نفر با روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند. قاعده بر آورد حجم نمونه بر اساس پژوهش‌های همبستگی یعنی حداقل ۵۰-۳۰ نفر برای بیان رابطه (دلاور،۱۳۸۰؛ سرمد و همکاران،۱۳۸۰) لحاظ شده است. شیوه انتخاب نمونه به این صورت بود ،که با مراجعه به مجتمع دانشگاهی و شناسایی افراد متأهل از آنها درخواست شد تا در این پژوهش شرکت نمایند. به همین منظور جهت جلب اعتماد آزمودنی‌ها، توضیحات کلی در مورد پژوهش و محرمانه ماندن اطلاعات آنها و نحوه پاسخگویی به پرسشنامه داده شد.

ابزار

مقیاس نگرش به عشق (LAS): این آزمون فرم کوتاه شده مقیاس نگرش‌های عشق است که در سال ۱۹۸۶ توسط هندریک و هندریک به منظور ارزیابی نگرشهای افراد در مورد عشق ساخته شد. این آزمون ۲۴ آیتم دارد و آزمودنی باید مانند نسخه اصلی با در نظر گرفتن رابطه کنونی، اخیر (در صورتی که در حال حاضر رابطه عاشقانه‌ای ندارد، یا یک رابطه فرضی، در صورتی که تا به حال رابطه‌ی عاشقانه را تجربه نکرده است) میزان موافقت یا مخالفت خود با هر یک از عبارات آزمون را در یک مقیاس لیکرت پنج درجه‌ای (از کاملاً موافقم تا کاملاً مخالفم) مشخص سازد (نوری و جان بزرگی، ۱۳۹۰). این مقیاس دارای ۶ زیر مقیاس شامل: سبک اروس (عشق شهوانی)؛ اودوس (عشق بازی‌گونه)، استورگ (عشق دوستانه)، پراگما (عشق منطقی – عملی)، مانیا (عشق ملکی / وابسته) و آگاپه (عشق نوعدوستانه) می‌باشد. به منظور تهیه و هنجاریابی فرم کوتاه مقیاس نگرش به عشق، این آزمون بر روی نمونه‌ی ۸۳۴ و ۸۴۷ نفری از دانشجویان تگزاس اجرا شده است. زیر مقیاس‌های این آزمون از اعتبار درونی مطلوبی برخوردارند و ضریب آلفای آنها

1-Marcus
2- Feeney&Noller

[Downloaded from shenakht.muk.ac.ir on 2024-04-27]

[DOR: 20.1001.1.25886657.1395.3.2.4.5]

بین ۰/۷۵ تا ۰/۸۸ گزارش شده است همچنین پایایی حاصل از روش بازآزمایی نیز در فاصله‌ی ۷ هفته‌ای برای زیر مقیاس‌های مختلف بین ۰/۷۰ تا ۰/۸۲ بوده است (به نقل از بییر، ۱۹۹۰؛ به نقل از نوری و جان-بزرگی، ۱۳۹۰). ساختار عامل این پرسشنامه در جامعه ایرانی بررسی و ساختار ۶ عاملی آن تأیید شده است (عبدی و گلزاری، ۱۳۸۹). در این پژوهش مقدار آلفای کرونباخ برای عامل های عشق فداکارانه، بازیگرانه، شهوانی، واقع گرایانه، دوستانه و رومانتیک به ترتیب به دست آمد ۰/۶۹، ۰/۷۷، ۰/۷۰، ۰/۶۷، ۰/۶۶، ۰/۷۷ به دست آمد.

مقیاس دلبستگی (RAAS) (کولینز و رید[1]، ۱۹۹۰): سبک دلبستگی آزمودنی‌ها در این پژوهش با استفاده از مقیاس دلبستگی بزرگسالان تعیین می‌شود. این مقیاس ابتدا در سال ۱۹۹۰ به وسیلهٔ کولینز و رید تهیه شد و در سال ۱۹۹۶ مورد بازنگری قرار گرفت. این پرسشنامه شامل خود ـ ارزیابی از مهارت‌های ایجاد روابط و خود ـ توصیفی شیوه شکل‌دهی به دلبستگی‌های نزدیک است و مشتمل بر ۱۸ ماده است که توسط علامت‌گذاری روی یک مقیاس ۵ درجه‌ای از نوع لیکرت برای هر ماده (که از ۱= اصلاً ویژگی من نیست تا ۵= کاملاً ویژگی من است، می‌باشد) سنجیده می‌شود. تحلیل عوامل ۳ خرده مقیاس ۶ ماده‌ای را مشخص می‌سازد. ضریب پایایی بازآزمایی این آزمون برای هر یک از سه زیر مقیاس نزدیکی، وابستگی و اضطراب به ترتیب ۰/۶۸، ۰/۷۱ و ۰/۵۲ گزارش شده است. کولینز و رید (۱۹۹۰) نشان دادند که زیر مقیاسهای نزدیکی (C)، وابستگی (D) و اضطراب (A) در فاصلهٔ زمانی ۲ ماه و حتّی ۸ ماه پایدار ماندند. در ایران نیز میزان پایایی با استفاده از روش بازآزمایی بر روی نمونهٔ ۱۰۰ نفری با فاصلهٔ ۱ ماه اجرا شده و این آزمون در سطح ۰/۹۵ قابل اعتماد است. میزان همبستگی بین نتایج دو اجرا، برای زیر مقیاس نزدیکی ۰/۵۷، زیر مقیاس وابستگی ۰/۴۷ و زیر مقیاس اضطراب ۰/۷۵گزارش شده که در مجموع زیر مقیاس اضطراب، قابل اعتمادترین است (حمیدی، شاره و حجت، ۱۳۹۴). همچنین اعتبار کل آزمون با روش بازآزمایی به فاصله ۱ ماه، ۰/۹۵ به دست آمده است. در این تحقیق همسانی درونی یا پایایی آزمون در زیر مقیاسهای سبک دلبستگی ایمن، اجتنابی، دوسوگرا به ترتیب ۰/۷۴، ۰/۵۵ و ۰/۳۹ بدست آمد. با توجه به اینکه مقادیر آلفای کرونباخ در پژوهش کولینز و رید (۱۹۹۰) مساوی و یا بیشتر از ۸۰٪ بود، میزان قابلیت اعتماد بدست آمده بالاست. از سوی دیگر در تحقیق پاکدامن، میزان قابلیت اعتماد با استفاده از آزمون – باز آزمون، به صورت همبستگی بین این دو اجرا مشخص شده است. نتایج حاصل از دو بار اجرا نشان داد که این آزمون در سطح ۹۵٪ قابل اعتماد است.

1- Collins& Read

[Downloaded from shenakht.muk.ac.ir on 2024-04-27]

[DOR: 20.1001.1.25886657.1395.3.2.4.5]

یافته‌ها

جدول ۱: مشخصات توصیفی (میانگین و انحراف استاندارد) متغیرسبک دلبستگی

متغیر	Min	Max	M	SD
اضطرابی	۱	۲۱	۹/۳۴	۴/۶۹
اجتنابی	۱	۱۷	۸/۴۷	۳/۰۷
ایمن	۴	۲۶	۱۲/۰۷	۲/۹۱

همانطور که جدول ۱ نشان می‌دهد در سبک‌های مختلف دلبستگی میانگین و انحراف استاندارد نمونه مورد پژوهش گزارش شده است که بالاترین نمره برای سبک ایمن (M=۱۲/۰۷، SD=۲/۹۱) و پایین‌ترین برای سبک اجتنابی (M=۸/۴۷، SD=۳/۰۷) است. البته میانگین و انحراف سبک اضطرابی ۹/۳۴ و ۴/۶۹ است.

جدول ۲: مشخصات توصیفی (میانگین و انحراف استاندارد) متغیرسبک عشق

متغیر	Min	Max	M	SD
آگاپه	۸	۲۰	۱۰/۵۷	۴/۴۱
مانیا	۱	۱۹	۹/۵۰	۳/۸۸
پراگما	۳	۲۰	۹/۸۳	۳/۳۵
استورگ	۳	۲۰	۸/۵۹	۴/۱۳
لودوس	۶	۱۹	۱۳/۱۴	۳/۰۹
اروس	۱	۱۸	۷/۲۳	۲/۸۳

همانطور که جدول ۲ نشان می‌دهد در سبک‌های مختلف عشق میانیگن و انحراف استاندارد نمونه مورد پژوهش گزارش شده است که بالاترین نمره برای سبک لودوس (M=۱۳/۱۴، SD=۳/۰۹) و پایین‌ترین برای سبک اروس (M=۱۳/۲۳، SD=۲/۸۳) است. بنابراین میانگین سبک‌های شش‌گانه عشق از ۷/۲۳ تا ۱۳/۱۴ در نوسان است.

[Downloaded from shenakht.muk.ac.ir on 2024-04-27]

[DOR: 20.1001.1.25886657.1395.3.2.4.5]

جدول ۳: خلاصه مدل پیش‌بینی سبک‌های عشق‌ورزی

	مدل	SS	Df	MS	F	Sig	R	R2
عشق اروس	رگرسیون	۱۱۱/۷۲	۷	۱۵/۹۶	۲/۱۰	۰/۰۴	۰/۳۱	۰/۱۰
	باقیمانده	۱۰۳۹/۷۷	۱۳۷	۷/۵۹				
	کل	۱۱۵۱/۴۹	۱۴۴					
عشق استورگ	رگرسیون	۲۴۰/۱۵	۷	۳۴/۳۱	۱/۱۱	۰/۰۴	۰/۳۱	**۰/۱۰**
	باقیمانده	۲۲۲۳/۲۰۲۳	۱۳۷	۱۶/۲۳				
	کل	۲۴۶۳/۱۷	۱۴۴					
عشق مانیا	رگرسیون	۴۰۱/۰۲	۷	۵۷/۲۹	۴/۴۳	۰/۰۱	۰/۴۳	**۰/۱۸**
	باقیمانده	۱۷۷۳/۲۳	۱۳۷	۱۲/۹۴				
	کل	۲۱۷۴/۲۵	۱۴۴					
عشق آگاپه	رگرسیون	۳۶۷/۳۱	۷	۵۲/۴۷	۲/۹۵	۰/۰۱	۰/۳۶	**۰/۱۳**
	باقیمانده	۲۴۳۸/۱۷	۱۳۷	۱۷/۸۰				
	کل	۲۸۰۵/۴۹	۱۴۴					

براساس جدول ۳، در عشق اروس مقدار F مربوط به رگرسیون برابر با ۲/۱۰ که در سطح ۰/۰۵ معنی‌دار است. بدین معنی که مدل مورد بررسی دارای توانایی پیش‌بینی و تبیین واریانس سبک عشق‌ورزی را دارد، در این گروه همبستگی چندگانه ۰/۳۱ می‌باشد در مجموع ۰/۱۰ از واریانس و تغییرپذیری سبک اروس توسط متغیر دلبستگی ایمن تبیین می‌شود. همچنین در عشق استورگ، مقدار F مربوط به رگرسیون برابر با ۱/۱۱ که در سطح ۰/۰۵ معنی‌دار است. یعنی که مدل مورد بررسی دارای توانایی پیش‌بینی و تبین واریانس سبک استورگ را دارد، در این گروه همبستگی چندگانه ۰/۳۱ می‌باشد. در مجموع ۰/۱۰ از واریانس و تغییرپذیری سبک استورگ توسط متغیر دلبستگی ایمن تبیین می‌شود، و نیز در عشق مانیا، مقدار F مربوط به رگرسیون برابر با ۴/۴۳ که در سطح ۰/۰۱ معنی‌دار است. بدین معنی که سبک دلستگی ناایمن دارای توانایی پیش‌بینی و تبیین واریانس سبک مانیا را دارد، در این گروه همبستگی چندگانه ۰/۴۳ می‌باشد. در مجموع ۰/۱۸ از واریانس و تغییرپذیری سبک مانیا توسط متغیردلبستگی ناایمن تبیین می‌شود. و نهایتاً در عشق آگاپه، مقدار F مربوط به رگرسیون برابر با ۲/۹۵ که در سطح ۰/۰۱ معنی‌دار است. یعنی مدل مورد بررسی دارای توانایی پیش‌بینی و تبین واریانس سبک آگاپه را دارد، در این گروه همبستگی چندگانه ۰/۳۶ می‌باشد. بنابراین در مجموع ۰/۱۳ از واریانس و تغییرپذیری سبک آگاپه توسط توسط متغیر دلبستگی ایمن تبیین می‌شود.

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج پژوهش حاضر نشان داد سبک‌های دلبستگی توانایی پیش‌بینی و تبیین واریانس سبک عشق‌ورزی را دارند. بر اساس این نتایج سبک دلبستگی ایمن بیشتر از سایر سبک‌ها با سبک‌های عشق‌ورزی اروس، آگابه و استورگ رابطه نشان داد. بنظر می‌رسد تفاوت در

[Downloaded from shenakht.muk.ac.ir on 2024-04-27]

[DOR: 20.1001.1.25886657.1395.3.2.4.5]

رویکرد افراد به صمیمیت بین فردی، به واسطه تأثیرگذاری سبک‌های دلبستگی آنهاست. این یافته همسو با یافته‌ها و پژوهش‌های پیشین می‌باشد. به عقیده لی (۱۹۹۸) افراد با سبک اروس، کشش هیجانی شدیدی به همسر خود دارند. افراد دارای این سبک عشق‌ورزی، مایل به ایجاد رابطه‌ی متعهدانه با همسر می‌باشند. در سبک فداکارانه (آگابه) ترکیبی از برخی مشخصه‌های دو سبک رومانتیک و دوستانه است. در افراد دارای این سبک، منطق بر هیجان برتری دارد و نوع دوستی از ویژگیهای بارز آن است که باعث می‌شود افراد با این سبک، نیازهای همسر را برنیازهای خود مقدم بداند (لی، ۱۹۹۸). فرد دارای این سبک، همیشه ازخود گذشته است. افرادی که با این سبک تعریف می‌شوند ، ماهیتی آرام و مراقبت کننده دارند. نتایج پژوهش حاضر همسو با یافته‌های دیول و همکاران (۲۰۱۲)، نوری و جان‌بزرگی (۱۳۹۰) و عبدی و گلزاری (۱۳۸۹) بود. این محققان نیزاظهار نمودند افراد دلبسته ایمن بیشتر گرایش به عشق لودوس داشته، در مقابل افراد دلبسته ناایمن اجتنابی کمتر گرایش به عشق لودوس و استورگ دارند. در تبیین این نتایج می‌توان ذکر نمود بنا به نظرمیکولینسر و شیور (۲۰۰۷) افراد ایمن اولین تجاربشان با مراقب مطمئن و پایدار بوده وتجارب اولیه فرد پس زمینه‌ای برای احساس ایمنی فرد در آینده خواهد بود. از آنجا که افراد با سبک دلبستگی ایمن نسبت به دیگران متعهد هستند، بدیهی است این تعهد در رابطه صمیمانه با همسر نیز تداوم می‌یابد. همچنین افراد با سبک عشق ورزی استورگ به لحاظ سطح عاطفه و تعهد بسیار عمیق هستند (لی، ۱۹۹۸). از مشخصه‌های این سبک، رابطه دوستانه بلندمدت است. افرادی که این سبک را دارند معمولاً عاطفه و شفقت نسبت به دیگران را به طریق آهسته‌ای گسترش داده و به طور تدریجی در خودافشایی درگیر می‌شوند (لی، ۱۹۹۸). این نتایج همسو با تحقیقات هازان و شیور (۱۹۸۷؛ به نقل از عبدی و گلزاری، ۱۳۸۹) هستند. این محققان ثبات نسبی سبک‌های دلبستگی را تا بزرگسالی به اثبات رسانده‌اند. آنها معتقدند که عشق رمانتیک را باید شکلی از دلبستگی در نظر گرفت. الگوی دلبستگی‌های اولیهٔ کودکان، دلبستگی‌های دوران بزرگسالی آنها را تحت تأثیر قرار می‌دهد. برای مثال کودکان در صورتی که عاطفی و مستقل باقی بمانند، به احتمال زیاد به مادران خود دلبستگی ایمن پیدا می‌کنند. این کودکان به بزرگسالانی تبدیل می‌شوند که با احساس صمیمیت آرامش می‌یابند و می‌توانند به کسانی که به آنها علاقه دارند، اعتماد و تکیه کنند (خانجانی، ۲۰۰۵).

نتایج پژوهش حاضر نشان داد بین سبک مانیا و دلبستگی ناایمن رابطه وجود دارد. در سبک مانیا، نوعی از عشق تملک‌گرایانه و مضطربانه تجربه می‌شود و فرد نیاز بسیار درمانده‌کننده‌ای به دوست داشته شدن و دریافت اطمینان بخشی مکرر از محبت و توجه طرف مقابل دارد. اشتغال ذهنی مفرط با دوست، حسادت و وسواس به عشق، از دیگر ویژگیهای این سبک است (لی ،۱۹۹۸). در تبیین این نتایج می‌توان گفت، افراد با سبک دلبستگی ناایمن شدیداً در معرض تعارض، درماندگی بوده و نسبت به صمیمیت با دیگران حالت دوگانه و اشتغال ذهنی مفرط دارند. آنها دائماً نگران از دست دادن افراد نزدیک خود هستند و نسبت به رابطه افراد نزدیک خود با افراد دیگر حسادت می‌ورزند زیرا ترس از رها شدن و ترک دارند (فریکر، ۲۰۰۶). این نتایج تاثیرات عمیق سبک‌های دلبستگی را در گستره زندگی مورد تاکید قرار می‌دهد. محدودیتهای تحقیق احتیاط‌هایی درباره تعمیم‌پذیری نتایج مطرح می‌نماید. از جمله محدود بودن نمونه به دانشجویان رودهن و

[Downloaded from shenakht.muk.ac.ir on 2024-04-27]

[DOR: 20.1001.1.25886657.1395.3.2.4.5]

شیوه انتخاب بصورت در دسترس و گردآوری اطلاعات با استفاده از مقیاسهای خودگزارشی می‌باشد.

تشکر و قدردانی

نویسندگان بر خود الزم می دانند که از کلیه شرکت‌کنندگان تقدیر و تشکر بعمل آورند.

References

Abdi, H., golzari, M,(2010). The relationship between love styles and Personality characteristics. *Journal of Psychology and Religion.* 3 (3) ، 53-79. [Persian]

Cherry, M. G., Fletcher, O., &O'sullivan, H. (2013) .Exploring the relationships among attachment, emotional intelligence and communication.*Medical Education. 47 (3)*, 317-325.

Collins, N. L., & Read, S. J. (1990).Adult attachment, working models, and relationship quality in dating couples. *Journal of Personality and Social Psychology*, 58(4), 644-663.

Crowell, J. A., Fraley, R. C., & Shaver, P. R. (1999).Measurment of individual differences in adolescent and adult attachment.In cassidy J, Shaver PR (Eds) *Handbook of attachment theory, research, and clinical applications*. London: The Guilford Press.

Delaware, Ali (2001). Probability and Statistics Applications in Psychology and Educational Sciences. Tehran: Roshd. [Persian]

Delkhamoosh, M. T. (2006). Iranian youth marital values.Tehran: *Iran Psychology Journal. (12)*, 299-309. [Persian]

DeWall, C. N., Masten, C. L., Powell, C., Combs, D., Schurtz, D. R., &Eisenberger, N. I. (2012). Does the pain of rejection depend on attachment style? An fMRI study. *Social Cognitive and Affective Neuroscience, 7*, 184-192.

DeWall, C. N, Lambert, N. M., Slotter, E. B., Deckman, T., Pond, R. S., Finkel, E. J., Luchies, L., &Fincham, F. D. (2011). So far away from one's partner, yet so close to alternatives: Avoidant attachment, interest in alternatives, and infidelity. *Journal of Personality and Social Psychology*, 101, 1302-1316.

Feeney, J. A., &Noller, P. (1990).Attachment style as a predictor of adult romantic relationships' *PersSoc Psychol.58(2)*, 281-91.

Hazan, C., & Shaver, P. R. (1994). Attachment as an organizational framework for researchon close relationships. *Psychological Inquiry*, 5, 1-22.

Hamidi, S., Shareh, H., &Hojat, S. K. (2015). Comparison of early maladaptive schemas and attachment styles in women with vaginismus and normal women.Iranian *Journal of Obstetrics, Gynecology and Infertility. 18*, 156, 9-18.

Hendrick, C., Hendrick, S. S., & Dicke, A. (1998). The love attitudes scale: Short form. **Journal of Social and Personal Relationships**, 15, 147-159

Khanjani, Z. (2005). Evolution and pathology of attachmentfrom childhood to adolescence. Tabriz: ForoozeshPublication. [Persian].

Lee, J. A. (1998). Ideologies of lovestyle and sexstyle. In V. C. deMunck (Ed.), **Romantic love and sexual behaviour: Perspectives from the social sciences** (pp. 33-76).Westernport, Connecticut: Praeger

Noori,N.,johnbozorgy,M.,(2011). The relationship between attachment Styles and their attitude to love with values of marriage. *Journal of Behavioral Sciences. 5 (3)*, 225-233. [Persian]

Norrisa, J. I., Lambert, N. M., DeWall, C. N., &Fincham, F. D. (2012). Can't buy me love? Anxious attachment and materialistic values. *Personality and Individual Differences. 53, 5*, 666-669.

Picardi, A., Caropp, E., Fabi, E., Proietti, S., Gennaro, G. D., Meldolesi, G. N., &Martinotti, G. (2013). Attachment

[Downloaded from shenakht.muk.ac.ir on 2024-04-27]

[DOR: 20.1001.1.25886657.1395.3.2.4.5]

and Parenting in Adult Patients with Anxiety Disorders. *Clinical Practice & Epidemiology in Mental Health. 9,* 157-163.

Sadeghi, M.,Ahmadi,SA., Bahrami, F., Atemadi, O., Poorseyed SR, SR. (2013). Effect of Training In transactional analysis onThe love styles of couples. *Journal of Cognitive behavioral science research. 3 (5),* 71-84. [Persian]

[Downloaded from shenakht.muk.ac.ir on 2024-04-27]

[DOR: 20.1001.1.25886657.1395.3.2.4.5]